

[Hoff.]

af Værdi, til at foretage saadanne Undersøgelser. Derfor var Geologerne med til, kan man sige, at kaste Staten i Armene paa disse fremmede, som kom og vilde være med til at undersøge, om der kunde findes værdifulde Raastoffer af en eller anden Art i Danmarks Undergrund. Geologisk set var Resultatet naturligvis tilfredsstillende. Geologerne fik udført de Boringer, som det havde været umuligt for dem at faa udført, før denne Lov blev vedtaget, fordi man ikke fra Statens Side vilde ofre bare tilnærmelsesvis det, det kostede. Men politisk set var det uhyre utilfredsstillende, at Prisen for at faa foretaget en omhyggelig geologisk Undersøgelse af Danmarks Undergrund skulde være den, at man maatte give alle de Værdier, som fandtes i Undergrunden, bort for en lang Aarrække.

Man kan maaske tvivle om, at det virkelig er saadan, som jeg her har sagt, men der er Ting, der tyder paa det, naar man ser tilbage i Debatten i dette høje Ting. Nu afdøde Statsminister Stauning har saaledes sagt, at da det ikke syntes, at der var nogen som helst Mulighed for ad anden Vej at faa iværksat de kostbare Undersøgelser, det drejede sig om, var man altsaa gaaet denne Vej med Koncessionen — det vil kunne læses i Folketingstidenden for 1937 — 38, Sp. 3382 —, og ved samme Lejlighed sagde daværende Medlem af Folketinget Vilhelm Rasmussen, at det maatte betragtes som særdeles heldigt for Danmark, at der var fremmed Kapital, som var villig til at foretage disse kostbare Undersøgelser, som vi ikke selv kunde paatage os. Det viser altsaa, at det er rigtigt, at man ikke selv har villet eller ment at have Raad til at foretage en ordentlig Undersøgelse af vor Undergrund, og saa har man givet Udlændinge Tilladelse til det og til Gengæld givet dem alt det, der kunde være Tale om at indvinde ved det, for en ganske overordentlig ringe Betaling. Denne Frygt for at ofre noget paa et Formaal, som maaske ikke viser sig økonomisk at være Ofret værd, er meget uheldig for os og er jo for Resten noget, som Gang paa Gang mærkes i de Dispositioner, vi træffer herhjemme, og jeg vil i alt Fald haabe, at vi af det, der her er sket, maa have lært at være forsigtigere en anden Gang.

Det har interesseret mig meget at høre det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Redegørelse for den næste Del af den historiske Udvikling, nemlig det, der er sket, efter at Undergrundsloven blev vedtaget første Gang her i Rigsdagen. Selv om det meste af det

var mig bekendt i Forvejen, og selv om jeg personlig er af den Overbevisning, at det praktisk talt alt sammen er fuldstændig rigtigt, altsaa ogsaa dette med, at der ligger noget skummelt bag ved Saltfundet ved Harte, er det i alt Fald rart at faa det draget frem her i Sammenhæng, fordi det viser, hvor utilfredsstillende hele den Lovgivning er, som er skabt paa dette Omraade. Jeg tror ogsaa, at der nu er ganske almindelig Enighed om, at vi maa se at komme ud af dette og faa skabt en Lovgivning, som bedre paa lang Sigt kan varetage danske Interesser, for det er jo det, der ikke hidtil er sket. Derfor kan jeg ogsaa paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, som drejer sig om at udskyde Revisionen af Undergrundsloven til næste Aar, idet det vilde være ganske umuligt at skabe en ny Undergrundslov i indeværende Samling. Jeg haaber, at man saa har lært saa meget af alle de Ting, som er kommet frem i disse Aar, hvor Undergrundsloven har eksisteret, at man kan skabe en væsentlig bedre Løsning og søge at faa os ud af de for os saa utilfredsstillende Engagementer.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte, at det drejede sig om at gøre alt for at skaffe Staten dens Raadighedsret over Danmarks Undergrund tilbage. Jeg vil give min fulde Tilslutning til denne Betragtning, og jeg vil ogsaa meget gerne give min Tilslutning til det ærede Medlems Betragtninger over, at alle Partier burde være repræsenteret i dette Undergrundsudvalg. Det kan jeg kun med Tak tage til Efterretning.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Elgaard*): Jeg takker Udvalgets Medlemmer for det Samarbejde, vi har haft vedrørende dette Lovforslag, og for Tilslutningen til det stillede Ændringsforslag.

Jeg vil gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger under denne anden Behandling. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, heller ikke over for Udvalgets Medlemmer, at jeg bedømte den Sag saaledes paa det nuværende Stadium, at den mindst mulige Diskussion var den bedste Fremgangsmaade. Jeg har derfor ikke været helt uberørt af, at der har været ikke saa lidt offentligt Skrivi om den, og der er ogsaa i nogle af disse Skrivi fremsat Opfattelser, som jeg maa protestere imod. Jeg tænker her særlig paa en Artikel, der stod i Dagbladet „Politiken“ den 21. Maj, og hvor der i en ret opsigtsvækkende Overskrift stod saadan noget som: Koncessionen om den danske Undergrund søges annulleret. Artiklen refe-